

מת (ראשון לציון) 31738-07-25 - מדינת ישראל נ' דניאל מרקס (עציר)

מ"ת (ראשון-לציון) 31738-07-25 - מדינת ישראל נ' דניאל מרקס שלום ראשון-לציון
מ"ת (ראשון-לציון) 31738-07-25
מדינת ישראל

נ ג ד

דניאל מרקס (עציר)

בית משפט השלום בראשון-לציון

[27.07.2025]

כבוד השופטת, סגנית הנשיא שירלי דקל נוח

החלטה

מבוא

זוהי החלטה בבקשת המבקשת לעצור את המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו, בהתאם לסעיף 21 לחוק סדר
הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), תשנ"ו-1996 (להלן: "חוק המעצרים").

הבקשה הוגשה יחד עם הגשתו של כתב אישום, המייחס למשיב שישה אישומים, כולם בעבירות על פי פקודת הסמים
המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 (להלן: "פקודת הסמים המסוכנים").

ההחלטה עניינה בשאלה האם קיים בתיק המסד הראייתי הנדרש בהליך זה של ראיות לכאורה, והאם קמה בעניינו של
המשיב עילת מעצר.

החקירה החלה בחיפוש שנערך בבית המשיב וברכבו, שם נמצאו סמים מסוגים שונים וכלים המשמשים להכנת סם.
המשיב נעצר, נחקר ומסר גרסתו, נערך חיפוש בטלפון הסלולרי שלו, בו נמצאו התכתבויות, הודעות ומסרונים קוליים,
המעידים לכאורה על עסקאות סמים.

המשטרה גבתה עדויות מאותם אנשים איתם התכתב המשיב בנושא סמים (הלקוחות), ועל סמך האמור, גובש כתב
האישום.

כתב האישום

להלן האישומים המיוחסים למשיב בכתב האישום:

אישום ראשון - ביום 5.6.2025 נמצא כי המשיב מחזיק בביתו בראשון לציון (להלן: "הבית" או "המקום") סמים מסוכנים, כמפורט להלן:

א. בקומה העליונה בבית החזיק המשיב בתוך מגירה בחדרו סם מסוג חשיש במשקל כולל של 7.0301 גרם נטו וסם מסוג קנאביס במשקל כולל של 4.93 גרם נטו.

ב. בקומה העליונה בחדר נוסף בבית (להלן: "החדר") החזיק המשיב סם מסוג METHYLMETHINONE במשקל כולל של 0.9993 גרם נטו.

ג. עוד החזיק המשיב בחדר סם מסוג חשיש מחולק בתוך ניירות במשקל כולל של 3.92 גרם נטו וכן שני ריבועי LSD.

ד. בתוך מקרר בחדר החזיק המשיב סם מסוג פסילוצין (פטריות) במשקל כולל של 4.4033 גרם נטו וכן סם מסוג חשיש במשקל כולל של 58.89 גרם נטו.

ה. בסכך השמש שמעל מושב הנהג ברכבו החזיק המשיב סם מסוג קוקאין במשקל כולל של 0.5264 גרם נטו.

ו. במטבח בבית החזיק המשיב סם מסוג חשיש במשקל כולל של 0.2359 גרם נטו.

עוד באותן נסיבות החזיק המשיב בחדרו משקל דיגיטלי וכן החזיק בחדרו וברכבו שקיות חלוקה בגדלים שונים. לפיכך, יוחסו למשיב עבירות של החזקה/שימוש בסמים שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7 (א) + 7 (ג) לפקודת הסמים המסוכנים והחזקת כלים להכנת סמים שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 10 רישא לפקודת הסמים המסוכנים.
אישום שני - ביום 2.6.2025 בשעה 22:20 שוחחו המשיב ואושר ברוק (להלן: "אושר") באמצעות WhatsApp, נפגשו בסמוך למקום והמשיב מכר לאושר סם מסוג קנאביס במשקל של 1 גרם, וביום 3.6.25 שילם אושר למשיב 200 ₪ בתמורה לסם.
לפיכך, יוחסה למשיב עבירה של סחר בסם מסוכן לפי סעיף 13 + 19 א' לפקודת סמים המסוכנים.
אישום שלישי - ביום 1.6.25 בשעה 15:03 שלח עידן יצחק (להלן: "עידן") מסרון למשיב באמצעות ה-WhatsApp והם קבעו להיפגש במקום. ביום 2.6.25 בשעה שאינה ידועה במדויק למאשימה, נפגשו עידן והמשיב בסמוך למקום והמשיב מכר לעידן סם מסוג קנאביס במשקל של גרם עד 2 גרם בעלות של 50 ₪.
ביום 5.3.25 בשעה 20:41 שלח עידן מסרון ב-WhatsApp למשיב, השניים נפגשו במקום והמשיב מכר לעידן סם מסוג קנאביס במשקל של גרם עד 2 גרם בעלות של 50 ₪.
ביום 6.4.25 בשעה 16:57 שלח עידן מסרון קולי ב-WhatsApp למשיב, השניים נפגשו במקום והמשיב מכר לעידן סם מסוג קנאביס במשקל של גרם עד 2 גרם בעלות של 50 ₪.
ביום 27.3.25 בשעה 17:33 שלח עידן מסרון קולי ב-WhatsApp למשיב, השניים נפגשו במקום והמשיב מכר לעידן סם מסוג קנאביס במשקל של גרם עד 2 גרם בעלות של 50 ₪.
לפיכך, יוחסה למשיב עבירה של סחר בסם מסוכן, לפי סעיף 13 + 19 א' לפקודת הסמים המסוכנים.

אישום רביעי - ביום 30.4.25 בשעה 19:36 שלחה יונית לירז חיים (להלן: "יונית") מסרון ב-WhatsApp למשיב, השניים נפגשו בסמוך למקום והמשיב סיפק ליונית פרח קנאביס.

לפיכך, יוחסה למשיב עבירה של הספקת סמים מסוכנים, לפי סעיף 13 + 19 א' לפקודת הסמים המסוכנים.

אישום חמישי - ביום 3.4.25 בשעה 19:35 שלח מתן כהנוב (להלן: "מתן") מסרון ב-WhatsApp למשיב, השניים קבעו להיפגש בעסק של מתן ברחוב ז'בוטינסקי בראשון לציון (להלן: "העסק").

באותן נסיבות, הגיע המשיב לעסק ומכר למתן סם מסוג קוקאין במשקל של חצי גרם בתמורה ל-250 ₪.

לפיכך, יוחסה למשיב עבירה של סחר בסם מסוכן, לפי סעיף 13 + 19 א' לפקודת הסמים המסוכנים.

אישום שישי - ביום 19.3.25 בשעה 18:04 שוחחו המשיב ועידן-יואל פאר (להלן: "עידן-יואל") ב-WhatsApp, השניים נפגשו במקום והמשיב מכר לעידן-יואל סם מסוג קנאביס במשקל של 1 גרם בתמורה שאינה ידועה למאשימה.

לפיכך, יוחסה למשיב עבירה של סחר בסם מסוכן, לפי סעיף 13 + 19 א' לפקודת הסמים המסוכנים.

טענות הצדדים

המבקשת טענה בבקשתה כי בחומר הראיות קיימת תשתית ראייתית להוכחת כל העבירות המיוחסות למשיב, לרבות דו"חות פעולה של השוטרים, הודעות המשיב, הודעות הלקוחות, תכתובות, הודעות ומסרונים קוליים ב-WhatsApp. כמו כן, המבקשת טענה כי קמה נגד המשיב עילת מעצר סטטוטורית של מסוכנות וכן קיים חשש לשיבוש ההליכים. באי כוח המשיב טענו כי אין בחומר הראיות מסד ראייתי מספיק הנדרש לצורך מעצר המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו, והעלו בהקשר זה מספר טענות: העדר תשתית ראייתית לעסקאות הסמים כפי שהן מתוארות בכתב האישום, העדר פירוט לגבי משקל הסמים שנמכרו, החיפוש בטלפון הסלולרי לא נערך על ידי חוקר מחשב מיומן וכן כי התגלו פגמים בשרשרת הסם.

באת כוח המבקשת טענה כי יש לדחות את כל טענות באי כוח המשיב, הפנתה לחומר הראיות ותיק החקירה הועמד לעיוני.

דיון והכרעה

כללי

לצורך החלטה בבקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים המשפטיים, דורש החוק קיום תשתית ראייתית לכאורה. מושכלות יסוד הן כי המבחן לבחינת הראיות הקיימות בתיק בשלב זה של ההליך המשפטי הוא מבחן של 'סיכוי סביר להרשעה', היינו, האם קיים סיכוי סביר, שבכוחן של כלל הראיות הקיימות בתיק, להביא להרשעת המשיב בסיום ההליך המשפטי, וזאת במידה הדרושה על פי כללי המשפט הפלילי (רון והשוו: בש"פ 808/95 זאדה נ' מדינת ישראל, פ"ד(2) 133 (1996)).

עוד נקבע בפסיקה, כי ככלל, שאלת קבילותן של הראיות צריכה להתברר במסגרת ההליך העיקרי ולא בהליך המעצר (ראו לדוגמה: בש"פ 5612/18 גבאי נ' מדינת ישראל (23.6.2018)).

רוב טענות באי כוח המשיב הן טענות שעל דרך הכלל מקומן להתברר בהליכים בתיק העיקרי - כך לדוגמה, טענה לפגם או פסול בכתב האישום היא טענה שמקומה להיות מוכרעת בתיק העיקרי כטענה מקדמית (ראו סעיף 149(3) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ)).

טענה זו עשויה להשפיע על הקביעה בדבר קיומן של ראיות לכאורה, רק במקרה בו מתגלה חולשה מהותית בראיות הגולמיות עצמן, באופן ששולל את הפוטנציאל ההוכחתי שלהן.

כך גם לגבי טענות באי כוח המשיב בדבר פגמים בשרשרת הסם ובחיפוש שנערך בטלפון של המשיב, שכן בשלב המעצר עד לתום ההליכים, רשאי בית המשפט להסתמך על ראיות שקבילותן מוטלת בספק, כאשר קיימת אפשרות סבירה שהן ייחשבו קבילות בהליך העיקרי, למעט במקרים שבהם הפגמים שמתגלים הם כה חמורים ומהותיים, עד שלא ניתן יהיה להסירם בתום ההליך (ראו לדוגמה: בש"פ 1495/20 קגן נ' מדינת ישראל (15.3.2020). ו-בש"פ 6927/19 גרגאוי נ' מדינת ישראל (14.11.2019).

מן הכלל אל הפרט

בהתאם לכללים שפורטו לעיל בחנתי את טענות באי כוח המשיב בהתייחס לחומר הראיות שלפניי. הטענה כי למשקל הסם המצוין בעובדות כתב האישום אין ביסוס בעדויות הלקוחות בהתייחס לאישומים שני, שלישי, רביעי ושישי - נטען כי והמשיב מכר לאושר סם מסוג קנאביס במשקל של 1 גרם.

בהודעת אושר מיום 29.6.25 הוא מסר כי המשיב מכר לו "גראס ירוק", "פרח" לעישון, וזאת תמורת 200-150 ₪ במשקל של 1-1.5 גרם. בהודעת אושר מיום 8.7.25 הוא מסר כי המשיב מכר לו פרח של גרם קנאביס תמורת 200 ₪. נוסף לכך, בחומר הראיות נכללות התכתבויות והודעות קוליות שהוחלפו בין אושר למשיב בתחילת חודש יוני שנה זו.

אישום שלישי - נטען כי המשיב מכר לעידן סם מסוג קנאביס במשקל של גרם עד 2 גרם בעלות של 50 ₪ בכל פעם, ומפורטות 4 עסקאות סם בין התאריכים 27.3.25 - 1.6.25.

בהודעת עידן מיום 30.6.25 הוא מסר כי רכש פרחי קנאביס מהמשיב מידי פעם, בכל פעם תמורת סך של 50 ₪. בהודעת עידן מיום 7.7.25 הוא מסר כי בכל המועדים בהם הוחלפו התכתבויות בינו לבין המשיב, הוא רכש ממנו קנאביס בפרח או במוצק, בכל פעם גרם או 2 גרם.

בחומר הראיות נכללות התכתבויות בין המשיב לעידן בנוגע לסמים מ-9 מועדים שונים החל מיום 27.3.25 ועד ליום 1.6.25.

אישום רביעי - נטען כי ביום 30.4.25 סיפק המשיב ליונית פרח קנאביס.

בהודעת יונית מיום 29.6.25 היא מסרה כי היא מכירה את המשיב מגיל צעיר, וכשנגמר לה הקנאביס אותו היא מקבלת במרשם, היא הייתה פונה למשיב שייתן לה.

בהודעת יונית מיום 7.7.25 יונית מסרה כי ביום 29.4.25 היא ביקשה המשיב "פרח" של קנאביס, ביום 30.4.25 הוא הביא לה את הסם והיא הייתה אמורה להחזיר לו פרח.

יונית גם מסרה על שתי רכישות מהמשיב של סם המכונה "דוקטור" תמורת 200-250 ₪ (לאחר הנחה) וכן על פעם-פעמיים בהן רכשה מהמשיב קנאביס תמורת 89 ₪, עסקאות שאין מופיעות בכתב האישום.

בחומר הראיות נכללות התכתבויות ושיחות קוליות בין המשיב ליונית מתאריכים 29.4.25 ו-30.4.25.

בחקירת המשיב מיום 1.7.25 המשיב אישר כי נתן ליונית פרח, הכחיש כי מכר לה סם "דוקטור" ושמר על זכות השתיקה.

אישום שישי - נטען כי ביום 19.3.25 מכר המשיב לעידן-יואל סם מסוג קנאביס במשקל של 1 גרם בתמורה שאינה ידועה למאשימה.

בהודעת עידן-יואל מיום 29.6.25 הוא מסר כי הוא מכיר את המשיב, קנה ממנו סמים לפני כשלוש שנים, יכול להיות שפנה אליו בשנה האחרונה כדי לרכוש סמים, אך לדבריו "כמוצא אחרון" כי הסמים של המשיב הם "על הפנים".

בהודעת עידן-יואל מיום 1.7.25, הוצגו לו הודעות טלפוניות שהוחלפו בינו לבין המשיב, והוא מסר כי קנה מהמשיב גרם קנאביס, אינו זוכר כמה שילם עבורו, וכן כי במהלך השנה האחרונה רכש מהמשיב סמים שלוש פעמים.

המשיב נחקר מספר פעמים במהלך מעצרו, ושינה גרסאותיו. בהודעתו הראשונה מיום 5.6.25 טען המשיב כי כל הסמים שנתפסו בביתו הם לצריכתו העצמית וכך גם השקיות והמשקל. ביתר ההודעות שנגבו מהמשיב הוא הכחיש כי מכר סמים, אף כי הודה שיש לו היכרות קודמת עם חלק מהלקוחות ובחלק מהודעותיו הוא שמר על זכות השתיקה. כלומר, למשקל הסם באישומים הנ"ל יש בסיס חומר הראיות כפי שפורט לעיל.

הטענה לפגם או פסול בכתב האישום בשל חוסר מסוימות -

באי כוח המשיב טענו כי באישום השני לא ברור מהו הסכום ששולם למשיב מאחר שנרשם 200-150 ₪, ובאישום הרביעי לא מופיע משקל הסם.

סעיף 85 לחסד"פ מורה, כי: "כתב אישום יכול ... (4) תיאור העובדות המהוות את העבירה, בציון המקום והזמן במידה שאפשר לבררם".

לחובה המוטלת על המאשימה בסעיף 85(4) לחסד"פ לתאר את העובדות המהוות את העבירה תכלית כפולה: האחת, לתת לבית המשפט תמונה על הפרשה ועל חלקו של הנאשם באחריות להתרחשותה ולאפשר לו לקבוע על פיו את תחומי הדיון. השנייה, לתת לנאשם תמונה מספקת של העובדות שהמאשימה מבקשת להוכיח, ושמכוחן תבקש להרשיעו ולאפשר לו בדרך זו להכין את הגנתו (ראו: י. קדמי, על סדר הדין בפלילים, חלק שני, כרך א' עמ' 915 (2009)).

היקף הפירוט העובדתי בכתב אישום נתון לשיקול דעת המאשימה, ובלבד שיהיה ברור, יכלול את הפרטים שהם יסוד מיסודות העבירה והנאשם יוכל להבין ממנו במה הוא מואשם וכך לא תפגע הגנתו (ע"פ 4776/10 פלוני נ' מדינת ישראל (22.10.2012)).

המחוקק היה ער לקשיים בהם עלולה המאשימה להיתקל בעת ניסוח כתב האישום, ולכן סייג בסעיף 85 (4) לחסד"פ את החובה להכללת הפרטים "במידה שניתן לבררם".

בענייננו, כתב האישום מתאר עסקאות סמים שנערכו בין הצדדים, משקל הסם סוכם בין המשיב לבין לקוחותיו בעל פה או בהודעות טלפוניות, מבלי שהם שקלו את הסם בפועל בעת ביצוע העסקאות, ולכן לא תמיד ניתן לקבוע מהו משקל הסם המדויק שמכר המשיב (אף כי ניתן לעיתים להעריך את משקל הסם על פי התמורה ששולמה).

באופן תדיר כך מנוסחים כתבי אישום בעבירות סחר בסמים, ואינני רואה בכך שהלקוחות לא מסרו את משקל הסם המדויק או את הסכום המדויק ששילמו עבור הסם לצורך קביעה כי קיימת חולשה מהותית בחומר הראיות לצורך החלטה בראיות לכאורה, במסגרתה כאמור לעיל יש להתמקד בפוטנציאל ההוכחתי של הראיות ולא לבחון האם כל פרט ופרט בכתב האישום הוא מדויק.

הטענה לפגם בשרשרת הסם -

באי כוח המשיב הפנו לכך שביום 8.6.25 אירעה תאונת דרכים בה הייתה מעורבת המשאית שהובילה את המוצגים בתיק, ולטענתם, בשל כך, נקטעה שרשרת הסם. לפיכך, בחנתי את חומר הראיות לגבי שרשרת הסם, כדלקמן - לפי דו"חות פעולה של רס"ל אופק ידעי, רס"ר עזרן עומרי וסמ"ר עדן כהן, ביום 5.6.25 נערך על ידם חיפוש בבית וברכב המשיב לפי צו חיפוש, ובחיפוש נמצאו מוצגים שונים החשודים כסם, כספים, משקל מדידה וטלפון סלולרי של המשיב. המשיב נלקח לחקירה בתחנת המשטרה, והמוצגים נשקלו, סומנו והוכנסו לשקיות מטאניר. ממוזכר של השוטרת גילה שוורץ מיום 5.6.2025 עולה כי קיבלה לידיה מידי השוטר עומרי עזרן שקיות מטאניר סגורות הרמטיות, ובמזכר פורטו המספרים הסידוריים שלהן, והיא הפקידה אותן במשרד הרישום בתחנת המשטרה. באותו היום קיבל השוטר דרור שקד מספר שקיות מטאניר נוספות של סמים שנמצאו ברכב ובבית של המשיב, ובמזכרים שערך פורטו מספריהן.

ביום 8.6.2025 השוטרת ליאת הלר פכט (להלן: "השוטרת ליאת"), לקחה את המוצגים ממשרד הרישום בתחנת המשטרה כדי להעבירם לבדיקה במעבדות בבית שמש ובירושלים (מזכרים של רס"ר אלכס קובלנצ'יק ושל השוטרת ליאת, וכמו כן, טופסי מסירת שקים עליהם חתומים רס"ר קובלנצ'יק והשוטרת ליאת, כולם מיום 8.6.25).

עוד עולה מהמזכר של השוטרת ליתא כי המשאית בה נסעה ובה הובלו המוצגים, הייתה מעורבת בתאונת דרכים בכביש מס' 1, לאחר שחפץ ממשאית שנסעה לפניה עף, התגלגל על הכביש והוטח בעומצה מתחת למשאית בו נסעה. בעקבות זאת, ליתא עצרה את המשאית בצד הכביש, הודיעה לקצין הרכב, והמתינה לפי הנחיותיו לבואו, וכשהגיע, היא לקחה את המוצגים, שהיו ארוזים בשקיות אטומות ומסומנות, החזירה אותם לתחנת המשטרה עוד באותו היום ומסרה אותם לידי השוטרת וונדה גלאטו (להלן: "השוטרת גלאטו"). המוצגים נשמרו במשרד פשעים בתחנת המשטרה, אליו אין גישה לחוקרים נוספים (מזכר השוטרת גלאטו מיום 8.6.25).

ביום 9.6.25 נסע השוטרת גלאטו עם המוצגים והפקידים בידי השוטרת אהרון מועלם (להלן: "השוטרת מועלם") (מזכר השוטרת גלאטו מיום 9.6.25 וכן מזכר השוטרת מועלם מאותו מועד המאשר את קבלתם והעברתם למשרד המוצגים במטא"ר ירושלים).

לפי תעודת עובד ציבור מיום 9.6.25 המוצגים נמסרו על ידי השוטרת מועלם למשרד המוצגים במטא"ר, והועברו למעבדת הסמים.

בהמשך, הסמים נבדקו על ידי המומחית אתיה ביסמוט כהן, שערכה חוות דעת חלקית לפיה המוצגים נמסרו לה ביום 9.6.25 כשהם ב-9 שקיות מאובטחות לשימוש חד פעמי, וביום 12.6.25 נבדקו הסמים על ידי המומחה חיים דין ממעבדת הסמים במטא"ר ועל ידי המומחה אבי זלקוביץ מהמעבדה לחומרי נפץ, דליקים ורעלים.

במזכרים, בטפסים ובחוות הדעת מפורטים מספרי המוצגים, האריזות ומספר הפל"א.

כעולה מן האמור, לא מצאתי כל אינדיקציה כי תאונת הדרכים קטעה את שרשרת הסם כנטען.

הטענה לחיפוש לא חוקי בטלפון של המשיב -

באי כוח המשיב טענו כי נערך חיפוש לא חוקי בטלפון הסלולרי של המשיב, מאחר שהשוטרת שיר אסתר סול ביצעה דפדוף בטלפון ביום 1.7.25 ורננה הכרי, עובדת שירות לאומי, הורידה מהמדיה סרטונים של הקלטות מהטלפון ביום 3.7.25, למרות ששתייהן אינן חוקרות מחשב מיומנות. על כן, נטען כי החומר שנאסף מהטלפון אינו קביל.

במענה לטענות באי כוח המשיב, טענה באת כוח המבקשת כי אין מקום לטעון לקבילות הראיות בהליך זה אלא בתיק העיקרי. בנוסף, טענה כי ניתנו צווי חיפוש לטלפון על ידי בית המשפט, חוקר המחשב המיומן, רן גיגו, ערך את החיפוש בטלפון, השוטרת העלתה את החומר שהופק למדיה הדיגיטלית בנוכחות חוקר הזי"ט, ובת השירות עשתה פעולה טכנית של הורדת ההודעות והסרטונים וצריבתם לדיסקים, פעולה שאינה דורשת כל מיומנות.

לפי חומר הראיות שהועבר אליי, בחיפוש מיום 5.6.25 בבית המשיב לפי צו חיפוש, נתפס בין היתר, הטלפון הסלולרי שלו.

ביום 8.6.25 הוגשה בקשה לבית משפט השלום בפתח תקוה למתן צו חיפוש בטלפון, שיכלול הודעות באפליקציות התכתבויות, כדי לאתר עסקאות כגון טלאגרם, טלגרם, WhatsApp, רשתות חברתיות, מדיה בגלריה ויומן שיחות.

באותו יום ניתן צו כמבוקש על ידי כב' השופט דן באומן, בו נקבע כי החיפוש יכלול תמונות, סרטונים, הודעות מכל סוג, טלגרם, מדיה חברתית ויומן שיחות, מיום 1.1.25 ואילך, ייערך ללא נוכחות עדים, על ידי חוקר מחשב מיומן.

ביום 12.6.25 נערך חיפוש בטלפון של המשיב, על ידי החוקר רן גיגו, עובד מעקב טכני, שערך חיפוש לפי הצו מיום 8.6.25, רשם דו"ח פעולה על ממצאיו, ושמר את העתק המידע שהפיק מהטלפון על גבי מדיה.

ביום 25.6.25 ניתן צו המרחיב את החיפוש בטלפון מיום 1.7.24 ועד 24.6.25 וניתן צו כמבוקש על ידי כב' השופט דן באומן.

ביום 1.7.25 נעצר המשיב, על פי צו מעצר בהעדר שניתן על ידי בית המשפט, והוא מסר לרס"ר אריאל אלסטר את הטלפון הנייד שלו.

ביום 1.7.25 הוגשה בקשה לבית המשפט למתן צו משולב - חיפוש וחדירה לטלפון הנייד של המשיב, ובאותו היום ניתן צו כמבוקש על ידי בית משפט השלום בפתח תקווה, כב' השופט אריאל סטלו, לכל חומר מחשב, יומן שיחות, אנשי קשר, תמונות, סרטונים והקלטות, מיום 1.7.24 ועד 1.7.25. עוד נקבע כי הצו יבוצע ללא נוכחות עדים, על ידי חוקר מחשב מיומן בתנאי מעבדה.

ממזכר שערכה שיר אסתר סול, עולה כי ביום 1.7.25 נערך דפדוף בטלפון של המשיב, צולמו מתוכו התכתבויות והודעות WhatsApp, בנוכחות חוקר ז"ט רן גיגו, והועלו למדיה הדיגיטלית ללא שינוי או עריכה.

ממזכר שערכה רננה הכרי, עובדת שירות לאומי, מיום 3.7.25 עולה כי הורידה מהמדיה סרטונים של הקלטות מהטלפון וצרבה אותם לדיסקים ללא שינוי או עריכה.

ממזכר של רס"ר שיר אסתר סול מיום 8.7.25 במהלך ימי המעצר של המשיב, לאחר שהתקבל צו הרחבה לחדירה לטלפון הנייד, בוצע דפדוף בטלפון בנוכחות חוקר ז"ט רן גיגו, מאחר שהוחלפו רישיונות במערכות של ז"ט והעניין טרם סודר. במזכר שערכה היא פירטה את ממצאי החדירה לטלפון, הכוללים תמונות וסרטונים, וציינה כי כלל החומר הועלה ללא שינוי ועריכה לתיק הפל"א והודפס על ידה.

כפי שצוין לעיל, טענות בדבר קבילות ראיות, מקומן ככלל להתברר בהליך העיקרי ולא בשלב של ראיות לכאורה בהליך ה-מ"ת. בשלב זה של ההליך, רשאי בית המשפט להסתמך על ראיות אף אם קבילותן מוטלת בספק, וזאת במקרה בו קמה אפשרות סבירה שהן ייחשבו קבילות בתיק העיקרי.

על פניו, החיפוש בטלפון נערך על ידי חוקר מחשב מיומן, פעולת הדפדוף נעשתה על ידי השוטרת שיר אסתר סול בנוכחות חוקר המחשב המיומן, ובת השירות רננה הכרי, ביצעה לאחר מכן פעולה טכנית בלבד, שכללה את צריבת החומר לדיסקים, פעולה שאינה מצריכה כל מיומנות מיוחדת וניתנת לביצוע על ידי כל אדם סביר. לטעמי, ספק רב אם יש ממש בטענה כי החיפוש בטלפון לא נערך כדין בנסיבות המתוארות, ובכל מקרה, אין טענה זו מצביעה על חולשה בולטת בתשתית הראייתית לכאורה, הפוגעת בסיכוי הסביר להרשעה. כעולה מן האמור, המסקנה היא כי יש במכלול הראיות הלכאוריות ובאופן השתלבותן זו בזו כדי להוות תשתית ראייתית לעובדות כל האישומים המיוחסים למשיב, במידה הדרושה בשלב דיוני זה של ההליך. עילת המעצר

אתייחס לעניין עילת המעצר בקצרה בלבד, שכן באי כוח המשיב לא טענו כל טענה בהקשר זה.

מכוח סעיף 21(א)(1)(ג)(3) לחוק המעצרים, נגד המשיב קמה עילת מעצר סטטוטורית בגין מסוכנות לביטחון הציבור. כמויות וסוגי הסמים שהחזיק המשיב וסחר בהם לכאורה בזמינות גבוהה, מצביעים על נגישותו לסם ומגבירים את מסוכנותו.

בנוסף, לאור ההיכרות הקודמת של המשיב עם לקוחותיו, קיים חשש לשיבוש הליכים, חשש שאינו רק בעלמא אלא חשש ממשי, לאור העובדה שהמשיב יצר קשר עם אחת מלקוחותיו (יונית) לאחר חקירתה במשטרה. לסיום

כעולה מכל האמור, לאחר בחינת חומר הראיות המפורט לעיל, ותוך התייחסות לטענות אותן העלו באי כוח המשיב, שוכנעתי כי קיימות ראיות לכאורה כנגד המשיב לגבי כלל האישומים המיוחסים לו בכתב האישום ומתקיימות העילות למעצרו.

הדיון לבחינת אפשרות שחרור המשיב לחלופת מעצר, נקבע ליום 29.7.25 לפני שופט תורן.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לבאי כוח הצדדים.

ניתנה היום, ב' אב תשפ"ה, 27 יולי 2025, בהעדר הצדדים.